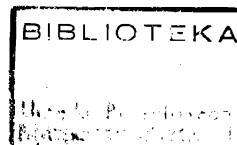

28 września 1931 r.

EMC 19/34

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14055.

Bruno Peckie
(Gdańsk, Wolne Miasto Gdańsk).

Kl. 19-9.
19 C 19/34

Maszyna do budowy dróg betonowych.

Zgłoszono 30 maja 1930 r.
Udzielono 23 czerwca 1931 r.
Pierwszeństwo: 3 czerwca 1929 r. (Niemcy).

Przy budowie dróg betonowych poszczególne warstwy betonu muszą być mocno ubijane, aby posiadały dużą wytrzymałość na ciśnienie. Ubijanie betonu odbywa się dotychczas bądź przy pomocy ręcznych ubijaków, bądź przy pomocy maszyn, obrabiających masę betonową jednocześnie na całej szerokości drogi. Te maszyny buduje się, zakładając zgóry określoną szerokość drogi, wskutek czego posiadają one bardzo duże wymiary, co pociąga za sobą dużą ich cenę, i nadają się wyłącznie do budowy dróg o zgóry określonej szerokości.

Wynalazek dotyczy maszyny do budowy dróg betonowych, która ubija beton, posuwając się wpoprzek do podłużnego kierunku drogi. Dzięki temu nadaje się ona do każdej szerokości budowanej drogi, a poza tem można ją stosować również do

budowy nawierzchni placów o dowolnych wymiarach. W ramie przesuwej się na szynach znajdują się wąskie i stosunkowo krótkie ubijaki, które w odpowiedni sposób, np. zapomocą napędu kciukowego, zostają naprzemian podnoszone i opuszczane tak, że opadają pod wpływem własnego ciężaru na drogę betonową i jednocześnie ją ubijają. Na ramie maszyny umieszczony jest silnik na paliwo płynne lub gazowe do poruszania maszyny naprzód i do podnoszenia ubijaków.

Na rysunku przedstawiona jest dla przykładu jedna postać wykonania maszyny według wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok czołowy, fig. 2 — widok zgóry, a fig. 3 — widok boczny.

Rama *a* maszyny przesuwa się na kółkach tocznych *b*, poruszających się po od-

powiednich z profilowego żelaza szynach *c*, ułożonych wpoprzek do podłużnej osi drogi. Szyny te mogą być połączone poprzeczkami i osadzone na kółkach toczących się po szynach, ułożonych wzdłuż drogi. W łożyskach *d*, osadzonych na ramie maszyny, umieszczone są pionowe i przesuwne drążki *e*, połączone parami z ubijakami *f*, posiadającymi wąską i stosunkowo krótką powierzchnię podstawy. Ubijaki te są jednakże na tyle ciężkie, że przy spadku z pewnej wysokości wywierają dostateczne ciśnienie na masę betonową. Drążki *e* są połączone górnymi końcami i parami zapomocą poziomych drążków *g*, których końce ślizgają się w prowadnicach *h* i są zaopatrzone w kółka *i*, stykające się z kciukami *k*, osadzonymi na wałach *l*. Te ostatnie napędza silnik *n* zapomocą zębatach kół *m*. Silnik służy również do obracania kółek tocznych *b*, na których cała maszyna posuwa się naprzód. Drążki *e* posiadają na górnych końcach gwinty śrubowe, dzięki którym można je zapomocą osadzonych na drążkach *g* nakrętek o ustawiać na rozmaitych wysokościach. Od tego zależny jest skok ubiaków *f*, który może byćstawiany na rozmaite wielkości.

Przenoszenie napędu odbywa się w ten sposób, że ubijaki *f* w krótkich odstępach czasu podnoszą się naprzemian i opadają, a jednocześnie cała maszyna porusza się wolno naprzód po szynach *c*. Dzięki temu zostaje obrobiona powierzchnia, której szerokość określa długość ubiaków *f*, podczas gdy długość jej wynika z wielkości przesunięcia się maszyny po szynach *c*.

Wydatną zaletę maszyny stanowi ubijanie betonu nie w podłużnym kierunku drogi a wpoprzek.

Jeżeli zastąpić ubijaki *f* żelaznymi płytami, których spód jest nacięty w kształcie noży lub piły, można użyć tę samą maszynę bez żadnych zmian do nadawania chropowatości gotowym drogom betonowym lub asfaltowym.

Ażeby zapomocą takiej maszyny ubić masę betonową, należy przedewszystkiem ułożyć szyny *c* wpoprzek do podłużnej osi drogi i umieścić na nich maszynę, poczem w odstęp pomiędzy szynami nasypuje się beton i dopiero potem uruchomia się maszynę, przyczem skrobaczki *p* najpierw wygładzają powierzchnię betonu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do budowy dróg betonowych, znamienna tem, że składa się z ramy (*a*), posuwającej się na kółkach tocznych (*b*) po umieszczonych wpoprzek do podłużnej osi drogi szynach (*c*), w której to ramie umieszczone są poruszające się pionowo ubijaki (*f*), których napęd służy jednocześnie do obracania kółek tocznych (*b*), na których maszyna posuwa się naprzód.

2. Maszyna według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z obok siebie umieszczonych ubiaków (*f*) w postaci podłużnych płyt, których drążki prowadnicze (*e*) dają się nastawiać na wysokość w poziomych drążkach (*g*), poruszających się w prowadnicach (*h*) i zaopatrzonych w kółka (*i*), stykające się z obracającymi się kciukami (*k*), przyczem przez odpowiednie nastawienie kciuków (*k*) ubijaki (*f*) są podnoszone naprzemian.

3. Maszyna według zastrz. 1—2, znamienna tem, że obok ubiaków (*f*) umieszczone są skrobaczki (*p*).

4. Maszyna według zastrz. 1—3, znamienna tem, że ubijaki (*f*) w postaci płyt mogą posiadać nacięcia do nadawania chropowatości drogom.

5. Maszyna według zastrz. 1—4, znamienna tem, że szyny (*c*) połączone poprzeczkami są zaopatrzone w kółka, toczące się po szynach, ułożonych wzdłuż drogi.

Bruno Peckie.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy

